بسم الله الرحمن الرحيم

گروه باور باران

فعال در عرصه های علمی پژوهشی و فرهنگی

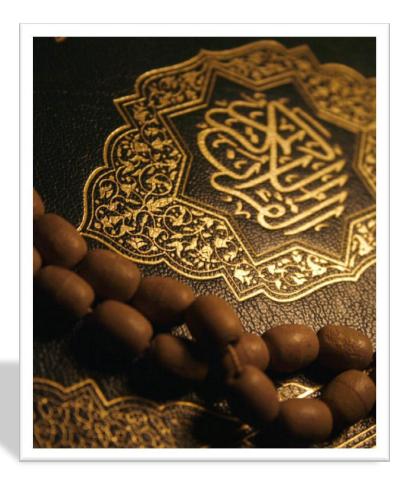

BavarBaran.ir

موضوع كنفرانس:

باران و تگرگ

بخش مجری کنفرانس: بخش اعجاز علمی قرآن (سرکار خانم معافی)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالَ فِيهَا مِن بَرَد فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ. {٣٣}. نور

آیا ندانستهای که خدا[ست که] ابر را به آرامی میراند سپس میان [اجزاء] آن پیوند میدهد آنگاه آن را متراکم میسازد پس دانههای باران را میبینی که از خلال آن بیرون میآید و [خداست که] از آسمان از کوههایی [از ابر یخزده] که در آنجاست تگرگی فرو میریزد و هر که را بخواهد بدان گزند میرساند و آن را از هر که بخواهد باز میدارد نزدیك است روشنی برقش چشمها را ببرد.

ابتدا نیروی باد،باعث به حرکت درآمدن قطعات کوچک ابر میشود که کومولوس نام دارد.

این قطعات کوچک و پراکنده ابر درهم فشرده میشوند و در یک نقطه تجمع می یابند که این ابرها. را کومولونیمبوس می نامند.

👃 نقش بادها در لقاح و بارور کنندگی ابرها

وَأَرْسَلْنَا الرّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَارِنِينَ(حجر\٢٢)

لواقح نیز جمع لاقحه به معنی باردار کننده است؛ یعنی شئ در بردارنده ماده ای است که برای تولد مولودی لازم است و به کار می رود.

(مصطفوی ، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم،۲۲۰۱۱اصفهانی،راغب المفردات فی غریب القرآن،۱۷۲۴).

فَأَنْزُلْنا مِنَ السَّماءِ ماءً

دیدگاه اول که در مورد باروری درختان باشد،بعید به نظر می رسد؛ زیرا اگر این باروری منظور می بود، می بایست ذیل آیه را نیز متناسب با صدر آن می آورد و می فرمود و درختان را میوه دار کردیم.پس به احتمال قوی این باروری در ارتباط با آمدن باران است (مصباح یزدی ،معارف قرآن،۲۵۹.

وَهُوَ الَّذِيَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ......

او کسی است که از آسمان،آبی نازل کرد،و به وسیله آن ،گیاهان گوناگون رویاندیم ۵۰۰۰ سوره مبارکه انعام.آیه ۹۹

- دیدگاه های مفسران و نویسندگان در پیرامون مسأله لقاح در آیه ۲۲ سوره مبارکه حجر مختلف است.
 - ۱)برخی آن را متعلق به گیاهان
 - ۲)و بعضی مربوط به ابرها
 - و گروهی هم ان را مطلق و شامل هر دو دانسته اند

۱)لقاح گیاهان:

علامه طباطبایی در تفسیر آیه مورد بحث می نویسد:امروز در مباحث گیاه شناسی مسلم شده که مسأله نر و مادگی در تمام گیاهان وجود دارد و بادها در وزش خود ذراتی از گرده گل و گیاه نر را به ماده منتقل می کنند و آن را بارور می سازند.

۲) لقاح ابرها:

طبرسی در تفسیر لقاح کنندگی بادها می گوید؛ بادها را لقاح کننده فرستادیم یعنی ما بادها را به جریان می آوریم تا ابرها را باران زا کنند ولقاح و آبستن ابرها هم به وسیله باران است

(طبرسی ،مجمع البیان ،۱۵۱۵ (

٣) لقاح ابر و گياهان:

دسته سوم از مفسران معتقدند بادها علاوه بر تلقیح درختان،وظیفه تلقیح ابرها را نیز برعهده دارند

(ر.ک.:طبری،جامع البیان،۱٤\١٤؛ابن کثیر دمشقی،تفسیر القرآن العظیم،۵۵\٤)

🧸 قرآن تشکیل باران را بیان میکند آیه ۴۸ سوره مبارکه روم

اللَّهُ الَّذي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاء كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ. {٤٨}. نبأ

خدا همان کسی است که بادها را می فرستد و ابری برمی انگیزد و آن را در آسمان-هرگونه بخواهد-می گستراند و انبوهش می گرداند،پس می بینی باران از لابلای آن بیرون می اید . و چون آن را به هر کس از بندگانش که بخواهد،رسانید،بناگاه آنان شادمانی می کنند. (٤٨)

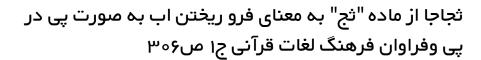
**** در آیه ۱۴ سوره مبارکه نبا اشاره به ابرهای متراکم

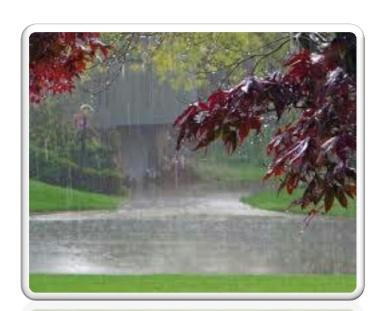
وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَات مَاء ثَجَّاجًا

و از ابرهای متراکم، آبی ریزان فرود آوردیمف(۱۴) سوره مبارکه نبا

معصر از ماده عصر به معنی فشار است و در آیه به ابرباران زا اشاره دارد گویی خودش را میفشارد تا باران فذو ریزد شرح و تفسیر لغات قرآن ج۳ ص۱۸۳

سه مرحله کشف شده

- 🔸 ابتدا ماده خام باران بوسیله باد در هوا بالا میرود
 - ♦♦ سیس ابرها تشکیل میشوند
 - ♦♦♦ ظاهر شدن قطرات باران

سه نکته میم:

- ۱....طوفانها و گردبادها در تولید باران ،مخصوصا باران سیل آسا دخالت دارند۲....جریانهای جوی نوع باران را تغییر میدهد.
- ٣....تا بخار آب به مناطق سرد اتمسفر نرسد،نزول باران امکانپذیر نخواهد بود.

یزجی سحاب یولف

ودق

جبال برد سنابرق ابصار

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالَ فِيهَا مِن بَرَد فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ. {٣٤}. نور

